

Ποσειδῶνος. λέγουσιν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον νὰ εἶναι πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δευὲς σμίγεται μετὰ τὸν οἶνον, κατὰ τὸν Ἀθήναιον· εἰς αὐτὴν γίνονται ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοί, καὶ σκόρδα δριμύτατα· ἔχει πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, τιμημῶν μετὰ θρόνον· Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῆς Ῥόδου ὑποκείμενον ποτε. Εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον δύο ὄρη ὑψηλὰ, ἐπάνω εἰς εἷς ἀπ' αὐτῶν ἀνέβη ποτὲ μία γυναῖκα γυμνή, κατοπτρῶσα τὸν σόλον τῆς ἐχθρῶν, ἐρχόμενον κατὰ τῆς νήσου, καὶ ἐγείρσασα τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἔπαρακάλει νὰ συκαθῆ Διὸς, ἦτοι Γαρβίνος, καὶ δ' αὖθις ἐσυκάθη μετὰ τὸν ὄρμιν, ὅπως αὐτὴ κατὰ ἔφερε τὴν ἐχθρὴν Ἀρμάταν, ὥς τε οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἐπνίγησαν, καὶ οἱ ὀλιγώτεροι σωθέντες εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ἔγιναν δέλοι· ἀφίσταται τῆς Μυκῶν πρὸς βορρῆαν μίλια 12., ἢ 15.

10. Περὶ τῆς Ἀνδρῆ Νήσου.

Ἡ Ἀνδρῆ, κοινῶς Ἀνδρο, ἐκλήθη ἔτι, διὰ τὸ εἶναι τὴν ἐκεῖ τὴν Ἀνδρῆν, ἦτοι Σπηλαιώδεις. ἐκαλεῖτο πρότερον Καυρῶν, καὶ Ἀνταῆρος, εἶτα Ἐπαγῆς, καὶ Ἰδρῆσα. ἔχει πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος, τιμημῶν μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπος, καὶ τὴν πρότερον Ἐπισκοπὴν τοῦ Ἀθηναίων. ἀφίσταται τῆς Τζίας 40. μίλια. λέγουσιν, ὅτι εἰς τὴν ἑορτὴν, ὅπως ἐτέλεον οἱ Ἀνδρῆοι τῆς Διονύσου, ἔτρεχον αὐτομάτως οἶνος ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν ἐκ τῆς Ἱεροῦ τῆς Ἰδρῆσας Θεῆς. Ἐσάλθη ὁ Θεμισοκλῆς ποτε ὑπὸ τῆς Ἀθηναίων πρὸς τὴν Ἀνδρῆν, διὰ νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν χρήματα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶπε, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον παρὰ τῷ Πλατάρχῳ, δύο ἦκειν Θεῆς κομίζων, Πειθῶ, καὶ Βία. οἱ δ' ἔφασαν, εἶναι καὶ παρ' αὐτοῖς Θεῆς μεγάλας δύο, Πενία καὶ Ἀπορία, ὑφ' ὧν κωλύεσθαι δεῖναι χρήματα ἐκείνῳ. ἡ περιμέτρος τῆς Ἀνδρῆ εἶναι μιλίων κατὰ τινὰς, 100.

2. Οὐ πολὺ σμακραῦ τῆς Ἄνδρου εἶναι ἡ Γύαρος νῆσος, ἣτις καὶ Γυάρα λέγεται, καὶ κοινῶς Γυέρα, κειμένη μεταξύ τῆς Σκύρου, καὶ τῆς Κίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπεμπον οἱ Ῥωμαῖοι τὸ πάλαι τὰς ἐξωεῖς καὶ ὑπόθυρας. λέγουσι τινές, ὅτι αὕτη γὰρ εἶναι ἡ νηὶ Καλόγηρος λεγομένη, καὶ τὰ λοιπὰ.

11. Περὶ τῆς Σύρου Νήσου.

Ἡ Σύρος, ἣτις καὶ Συεῖα λέγεται, καὶ κοινῶς Σύρα, εἶναι μία τῶν Κυκλάδων, πόλιν ἔχουσα τῆ αὐτῆ ὀνόματος, μεθ' ἧν ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηναῖον Μητροπολίτην, Πατεῖς τῶν Φερεκύδου Φιλοσόφου, καὶ τῶν Τραγικοῦ Ποιητῆ. οἱ οἰκῆται ταύτης κρατοῦσιν οἱ πλείονες τὰ δόγματα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἔχοντες καὶ Ἐπίσκοπον Λατίνον.

2. Πόρρω τῆς Ἄνδρου μίλια 12., κεῖται ἡ Τύρα νῆσος, κοινῶς Τούρα, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων 18.

12. Περὶ τῆς Πάρου Νήσου.

Ἡ Πάρος, κοινῶς Πάρο, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Πακτία, εἶτα ὠνομάθη Μινώϊς, ἀπὸ Μίνωος τῶν Βασιλέως τῆς Κρήτης, τῶν ὁποίων τὰς νόμους ἐμεταχειρίζοντο οἱ ἐγκύριοι ταύτης τῆς Νήσου. ὁμοίως ἐκαλεῖτο καὶ Δημητεῖα, Ζάκυνθος, Τεῖα, Ἰλύεσσα, καὶ Καβαρνίς, κατὰ τὸν Στέφ., ἔχει πόλιν, τὸ πρότερον μεθ' ἧν ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥόδου Μητροπολίτην, τανυῦ δὲ Μητροπολίτη. ἐν αὐτῇ ποτὲ ἦτον Βωμὸς, ἢ Ἱερὸν, τῶν ὁποίων ἡ καθεμία πλοῦρα ἐκείνητο εἰς σαδίς. αὐτὴ αὐτῆ τανυῦ εἶναι Ναὸς περικαλλῆς τῆς Θεοτόκου, Ἐκατονταπυλιανὴ καλούμενη. ἔχει αὕτη ἡ νῆσος καὶ Λατόμιον, ἀφ' ἧς ἐξάγουσι μάρμαρα

λάκωτατα κὲ λαμπρά. κὲ δύο λιμεῖας ὄρυχάρας, τὸν μὲν Ἄγασαν καλέμενον, ἄπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν Κώμης, πρὸς βορέαν· τὸν δὲ πρὸς νότον κείμενον Τειὸς ὀνομάζουσι. τὸ Ἀκρωτήριο ταύτης τῆς νήσου, Σένιον καλεῖται. Τὸ παλαιὸν κάστρον, ὅπερ ἠδαφίθη ὑπὸ τῆ Μπαρμπάρουσα, Κέφαλος κοινῶς ἐκαλεῖτο· γυρίζει μίλια 80., ἢ κατ' ἄλλας 40. μόνον. ἀπέχει τῆς Δήλου πρὸς μεσημβρίαν μίλια 38. ἢ κατ' ἄλλας 20. κὲ τῆς Ἴα 40.

13. Περὶ τῆς Ἀντιπάρου Νήσου.

Αντικρὺ τῆς Πάρου, κεῖται ἡ Ἀντίπαρος, τῆς ὁποίας νήσου ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων 18. εἰς τὸ μέσον ταύτης εἶναι Σπήλαιον, εὐδὸν τῆ ὁποῖα σάζοντας αἰῶθεν ὕδωρ λιθᾷται, κὲ ὑποτελεῖ Στήλας διαφόρας, κὲ πολυειδῆς χήματος, κατὰ τὰς διαφόρας σαγόνας τῆ ὕδατος. μεταξὺ τῆς Πάρου κὲ Ἀντιπάρου κεῖνται τρία σμικρὰ Νησῖα, κὲ ἄλλα κάτωθεν πρὸς νότον, Πανπερονήσια λεγόμενα, πρὸς τέπεις κὲ ἕτερα δύο Νησῖα λεγόμενα, τὸ μὲν Δεσποτικόν, τὸ δὲ ἐκνεῦον πρὸς τὴν Σίφον, Στρογγυλόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθη ποτὲ κὲ φρέγιον ὑπὸ Ἑνετῶν τῶν Λαρεδαίων. τὸ δὲ πρὸς βορέαν ἄπὸ τῆς Ἀντιπάρου κείμενον, Φυρά καλεῖται.

14. Περὶ τῆς Νάξου Νήσου.

Ἡ Νάξος, κοινῶς Ἀξιά, εἶναι νῆσος ὀπίσθημος τῆς Κυκλάδων, ἱερά τῆ Διονύσου, κληθεῖσα ἄπὸ Νάξου τῆ Τίᾶ τῆ Ἀπόλλωνος, κὲ τῆς Ἀκακαλίδος, ἢ ἄπὸ τῆ Νάξου, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ θυσαί. διότι εἰς αὐτῆ τῆ νήσου ἐσιωπήθιζον αἱ γυναῖκες νὰ θυσιάσωσιν εἰς τῆ Ἴραν, λαβεῖσαι παρ' αὐτῆς χάριν, νὰ γεννώσιν ὀκτάμηνα. λέγουσιν, ὅτι κὲ ὁ Διόνυσος ὀκτάμηνος ἐγεννήθη, κὲ εἰς αὐτῆ ἔλαβε τῆ Ἀειάδην, ἀφεθεῖσαν ἄπὸ τῆ Θησέως, ἀφ' ἧς

καὶ Διονυσίας ἐκλήθη. ὠνομάζετο καὶ Στρογγυλή ὑπὸ τῆς
 χήματος, ὁμοίως καὶ Καλλιπόλις, καὶ Σικελία ἐλάσων,
 καὶ Δία, καὶ τὰ ἐξῆς. γυρίζει μίλια περίπε πῶν 80., ἀ-
 φίσταται τῆς Πάρου μίλια 10., καὶ 30. τῆς Δήλου. πρότερον
 ἦτον καὶ αὕτη Ἐπισκοπή, ὑπερον ἐνώθεισα μὲ τὴν Πάρον,
 καὶ Ἀντίπαρον ἐτιμήθησαν ὁμῶς αὐταὶ αἱ τρεῖς, εἰς θρό-
 νον Μητροπολίτου, ὑπὸ Ἰσακκίᾳ τῷ Ἀγγέλου. λέγει δὲ
 Ἡρακλείδης, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ναὶ ἦτον κρήνη,
 ἐκ τῆς ὁποίας ἐτρεχε νοσιμώτατος εἶνος. πρώτη αὕτη ἡ νῆ-
 σος ἀπέσάτισε τὸ Ξέρξῃ. ὅθεν καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτης
 ἔφερε πόλεμον σκληρότατον, ὡσπερ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πό-
 λεις τῆς Ἑλλάδος. εἶναι εὐφορωτάτη οἶνος. διὰ τῆτο καὶ εἰς
 τὰ νομίσματα τους οἱ Νάξιοι ἐχάραττον ἐκ τῆς ἐνός μὲν
 μέρης, τὸ πρόσωπον τῆς Διονύσεως μὲ πώγωνα, ἐκ δὲ τῆς ἑ-
 τέρας Σειληνόν, κρατῆρα φέροντα. Σειληνὸς οἱ Ἀρχαῖοι ἐ-
 κάλεον τὰς εἰς ἡλικίαν μεγάλῃ φθάσαντας Σατύρας, πε-
 ρὶ τῆς ὁποίων γράφει Εὐφημος παρὰ τῷ Πausανίᾳ, ἐν
 τοῖς Ἀττικοῖς, ὅτι πλέοντας ποτὲ διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐ-
 πλαυήθησαν ἐκ τῆς ὁδοῦ ὑπὸ ζάλης καὶ ταραχῆς τῆς ἀνέ-
 μων, καὶ ἐκατήντησαν εἰς τὴν ἕξω θάλασσαν, καὶ ἀκροθα-
 λασσίας ἀγνώστες, περὶ τὰς ὁποίας ἦσαν νῆσοι πολλαὶ,
 κατοικημέναι ὑπὲρ ἀγρίων ἀνθρώπων, ἐχόντων πρόσωπον
 κοκκινότατον, καὶ ἐρὰς παρομοίας ταῖς τῆς ἵππων ἐρᾶς.
 οἱ τινες εἰσελθόντες εὐδον τῆς νηὸς αὐτῶν, καὶ μηδεμίαν
 φωνὴν ἀφόντες, ἀλλ' ἰδόντες γυναῖκας, ὤρμησαν κατ' αὐ-
 τῶν μὲν μεγάλῃ ἐπιθυμίᾳ, ὑπὸ τῶν ὁποίων φοβηθέντες
 οἱ ναῦται, μήπως δι' αὐτῶν τρέξῃ καὶ ἄλλο χειρότερον, ἐ-
 ξέβαλον ἐκ τῆς νηὸς αὐτῶν μίαν βάρβαρον γυναῖκα, εἰς
 τὴν ὁποίαν τρέξαντες οἱ Σάτυροι, ὅχι μόνον εἰς τὸν φυσι-
 κὸν τόπον, καὶ κατὰ τὸν σιωειθισμὸν τρόπον, ἠσέλγαν,
 ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. ὅθεν ἀπ' αὐτῶν ὠνόμασαν,
 ἐκείνας τὰς νήσους Σατυρίδας. εἰς αὐτὴν τὴν Νάξον νῆ-
 σον ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς μετὰ τὸ κλέψαι τὸν Ἄρῃον ἐκ τῆς χαλ-
 κείας

κεία κεράμια, εἶδον τὰ ὁποῖα τὸν εἶχασι δεδεμμένον, καὶ φυλακωμένον οἱ περὶ τὸν Ὄτον, καὶ Ἐφιάλτιον, (οἱ τινες ἦσαν παῖδες τῆς Ἀλωέως, καὶ τῆς Ἰφιμηδείας) μῆνας δεκατρεῖς, ἕως ὅπῃ ἡ Ἐρίβοια ἢ τῶν Ἀλωειδῶν μητρὶς, δυσμενῶς τοῖς προγόνοις ἔχασα, τὸν ἐφανέρωσεν εἰς τὸν Ἑρμῆν, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Ἥραν, καὶ διὰ χάριν αὐτῆς ἐκείθεν τὸν ἐκλεψε, καὶ φυγὼν ἦλθεν εἰς τὴν Νάξον, ἢ δὲ Ἥρα καὶ ἡ Ἄρτεμις ἰδοῦσαι τὰς παῖδας τῆς Ἀλωέως καυχουμένης διὰ τὸν δεσμόν τῆς Ἄρεως, ἀπετέλεσαν, ὥστε τὰ φονοκτόνισιν εἰς τὸ κυνήγιον ὑπ' ἀλλήλων. διότι ἐλθέσης εἰς τὸ μέσον αὐτῶν μίας ἐλάφης, ἔρριψαν κατ' αὐτῆς τὰ δόρατα, καὶ αὐτὴν μὲν δευρὸν ἐπέτυχον, ὑπ' ἀλλήλων δὲ ἀμφοτέροι ἐφονόθησαν. Ἐσμακρὰ ταύτης κεῖται ἡ Νικασία νῆσος. πλησίον ταύτης πρὸς νότον κεῖνται Νησίαι ἀκατοίκητα ὑπ' ἀνθρώπων, Πύρρα, Κιέρω, Ἡράκλεια, Σχοινῆσα, καὶ Φεκῆσα, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐξάγονται ἐκ τῆς Νάξου λίθοι χρώματος ὄφιοειδῆς. καὶ τὰ λοιπά.

15. Περί τῆς Ἴου Νήσου.

Ἡ Ἴος νῆσος, κοινῶς Νιό, ἐκλήθη ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκησάντων Ἴώνων, γυρίζει μίλια 40., ἢ καὶ 60., κειμένη μεταξὺ τῆς Νάξου πρὸς βορρῆαν, ἀφ' ἧς ἀφίσταται μίλια 50. καὶ τῆς Θήρας πρὸς νότον. ἀπ' αὐτῆς ἦτον ἡ Μήτηρ τῆς Ὀμήρου, καὶ ἐν αὐτῇ ἐπέφη ὁ Ὀμηρος, ὡς τινες λέγουσιν. (α)

16. Περί τῆς Σικίνου Νήσου.

Ἡ Σίκινος, ἢ τις καὶ Οἰνόη, κατὰ τὸν Στέφανον λέγεται, καὶ κοινῶς Σίκινο, καὶ Σίκανδρο, γράφεται καὶ Σίκηνος, γυρίζει μίλια 25.

17. Περί

(α) Ἀνεκαλύφθη ὁ τάφος τῆς Ὀμήρου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Κρήνης Κόμητος Ὀπανδῆ, τῷ 1774.

17. Περί τῆς Φιλοκάνδρα.

Ἡ Φιλόκανδρος νῆσος, ἣτις καὶ Φλέγανδρος λέγεται, καὶ Φολέγανδρος, καὶ κοινῶς Πολύκανδρο, γυρίζει μίλια 38., ἀπέχει τῆς Σικίνας μίλια 67., καὶ 20. τῆς Μήλου.

18. Περί τῆς Κιμαλίας Νήσου.

Ἡ Κιμαλία νῆσος, ἣτις καὶ Κιμαλὶς, καὶ Κίμαλος λέγεται, καὶ κοινῶς Κίμαλο, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Ἀρτζιντιέρρα, τῆς ὁποίας ἡ γῆ εἶναι νιτροποιός, γυρίζει μίλια 20., πλησιεσάτη ἔσα εἰς τὴν Μῆλον, καὶ εἰς τὴν Πολύαιγον. Κιμαλία λέγεται καὶ πᾶσα γῆ Λόκη, καὶ τὸ Ἀπρωτήριον τῶν Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας.

19. Περί τῆς Πολυαίγης Νήσου.

Ἡ Πολύαιγος νῆσος καλεῖται κοινῶς Πελαγῆσα, ἐκλήθη ἔτι καὶ τὰ πλήθος τῶν ἐκεῖ αἰγῶν. ἀπέχει τῆς Δήλου πρὸς μεσημβρίαν 70. μίλια.

20. Περί τῆς Μήλου Νήσου.

Ἡ Μῆλος, κοινῶς Μῆλο, ἡ εὐρογυλωτάτη ἀπασῶν τῶν ἄλλων νήσων, καλεῖται καὶ δι' ἄλλων ὀνομάτων, οἷον Γοργία, Ζέφυρα, καὶ Μέλεδα, ὑπὸ δὲ τῆς Καλλιμάχου Μιμαλὶς, ἔχει πόλιν τῆς αὐτοῦ ὀνόματος, τὸ πρότερον μὲν θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥόδα Μητροπολίτῳ, τανυῦ δὲ Ἀρχιεπισκόπου. γυρίζει μίλια 80., ἀπέχει τῆς Σκυλαίης ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἄλλα τόσα μίλια. ἔσάθη ἡ Μῆλος ἀποικία τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ τῶν Μηλιῶν ἀσπλάγχτως οἱ Ἀθηναῖοι ἐβελόθησαν ἐκ τῆς Πελοποννήσου.

νησιακῶ πολέμῳ, ἔσονται καὶ νὰ ἐφόνδυσαν ὄλας τὰς νέας καὶ τὰς ἀνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ μικρὰ παιδία ἐπώλησαν. τὸ πάλαι ἔπει οἱ Μήλιοι διεβέβληντο ἐπ' ἀθεία, τὴν ἀφορμὴν δεδοκῶς εἰς αὐτὰς Διαγόρας ὁ Συμπολίτης αὐτῶν, ὅστις τὸ πρότερον θεοσεβὴς ὦν, καὶ ἀφῆσας εἰς τινὰ ἀνδρῶπον παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν κρατήσαντος ἐκεῖνος, ἐσερήθη ταύτης ὁ Διαγόρας, ὅθεν καὶ ἄθεος γέγονε. διὰ τῆτο καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλε, κατοικήσας εἰς τὰς Ἀθήνας, κατέλιξε τὰ Μυσήρια τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλὰς κατέπειθε νὰ μὴ πηγαίεν εἰς αὐτὰ. καὶ ἄλλοτε ὄρεθεῖς ποτὲ ἐν Πανδοχείῳ, καὶ θέλωντας νὰ βράσῃ φακὴν, μὴ ἄραν ξύλα, ἀλλὰ μόνον ἐν Ἀγαλμαθαυμάσιον τῶ Ἡρακλέως ἐκ ξύλου κατασκευασθῶν, χίσας εἰς λεπτά, τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ πῦρ, εἰπών: Ἄγε τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον, καὶ ἔψισον τὸν φακόν. ὁμοίως καὶ ἄλλα ἀθείας μετὰ ἐπραττον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτῶ ἐκήρυξαν γράψαντες ἐν Στήλῃ χαλκῇ. Ἐάν τις ἄποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνει ἀργυρία τάλαντον· εἰ δέ τις ἀγάγη λαβεῖν δύο. διὰ τῆτο καὶ Ἀριστοφάνης κατηγορῶν τὸν Σωκράτην ἐπ' ἀθεία, Μήλιον αὐτὸν ἐκάλει, καὶ τὰ ἐξῆς.

21. Περὶ τῆς Ἀντιμήλε.

Αντικρὺ τῆς Μήλου πρὸς νότον κεῖται ἡ Ἀντίμηλος, μικρὰ νῆσος ἔσα, τὴν ὁποίαν ὁ Πλίνιος Ἀκελάδιον καλεῖ. ὁ δὲ Βορδώνιος λέγει, ὅτι ἡ Ἀντίμηλος γὰρ εἶναι ἡ Θήρα ἢ πατεῖς τῶ Καλλιμάχου Ποιητῶ. περὶ τὴν Μήλον εἶναι καὶ ἄλλα ἐρημονήσια, κοινῶς λεγόμενα, τὰ μὲν πρὸς νότον ἀπ' αὐτῆς κείμενα, Πετεινοὺς, πορρωτέρου δὲ τύπων κεῖται ἡ Παξιμάδα Νησίον, κατὰ δὲ τὸν Ζέφυρον ἡ Ἀνναῖα. τὰ δὲ λοιπὰ Πρασονήσια καλεῖσι. καὶ τὰ ἐξῆς.

22. Περὶ τῆς Σίφου.

Ἡ Σίφος Νῆσος, κοινῶς Σίφου, καὶ Σίφανο, πρότερον ὀνομάζετο Μετοπία, Ἀκίς, Ἀσράγαλον, τῆς ὁποίας οἱ οἰκηταὶ ἐλέγοντο τὸ πάλαι Ἀκάθαρτοι καὶ Εὐρύφρωκτοι, ἀφ' ὧν καὶ παροιμία Σίφιος Ἀρράβων, ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλίζοντες. ἀπ' αὐτῶν ἐρρέθη καὶ ἕτερα: Σίφιος Ἀσράγαλος, διὰ τὴν ἀτέλειαν. ἐτιμήθη εἰς θρόνον Ἀρχιερέως, ἡ περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων 40., ἀπέχει τῆς μὲν Σιρίφου μίλια 12. τῆς δὲ Κιμωνίας 8. τὸ πάλαι αὐτῇ εἶχε Μεταλλείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐκ τῆς εἰσόδου τῶν ὁποίων ἐφορᾶζεν ὁ Θεὸς αὐτῶν, ναὶ πέμψωσι τὸ δεκάτον μέρος εἰς τὰς Δελφάς, καὶ ἀκίσαντες τὴν προσαγλήν, ἔπεμπον τὰς ἱεράς δεκάτας εἰς μερικὸν χρόνον. ὕπερον νικηθούτες ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, δὲν τὰς ἐσειλὰν εἰς τὸ ἐφεξῆς. ὅθεν πλημμυρήσασα ἡ θάλασσα, ὀλοπελῶς ἐξάλειψε τὰς Μεταλλείας τῆς Σίφου, καὶ τὰ ἐξῆς.

23. Περὶ τῆς Σείφου.

Ἡ Σείφος, κοινῶς Σείφο, καὶ Σέρφινο, ἡ περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων περίπου τῶν 40., ἀπέχει τῆς Θηρακνίας μίλια 6. εἶχε τὸ πάλαι πόλεις δύο, κειμένης κατὰ τὸ Μισόγειον ταύτης, αἱ ὁποῖαι ἐκαλεῖντο ἢ μὲν τὰ Φιλοκαῆδρες, ἢ δὲ τὰ Σικίνου. ἔπεμπον ποτὲ ἐν αὐτῇ τὰς ἐξορίσκει οἱ Ῥωμαῖοι. εἰς τὴν Σείφον εἴλκυσον ὁ Δίκτυς τὴν Θήβην, ἐν ἣ ἦσαν κεκλεισμένοι ὁ Περσὸς καὶ ἡ Δανάη. διότι μαθὼν ὁ πατὴρ ταύτης Ἀκρίσιος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀργείων, ὅς τις τὴν ἐγέννησεν ἐκ τῆς Εὐρυδίκης, τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐρώπης ἐκ χρησμοῦ, ὅτι ἔχει ναὶ φονεῖσθαι παρὰ τῶν ἐξ αὐτῆς γεννηθούτος, τὴν ἐκλείσεν εἰς σιδηρὴν θάλαμον, ὁ δὲ Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσοῦν ὑετὸν, και

ἢ εἰσελθὼν διὰ τιος ὀπῆς, ἐμίγη μὲ τῷ Δαναῷ, καὶ ἐ-
 γύνησε τὸν Περσέα, ὅπερ μαθὼν ὁ Ἀκείσιος, ἔβαλεν
 εὐδὸν Θήβης, ἢ λάρνακος, καὶ αὐτῷ καὶ τὸ βρέφος, καὶ τὰς
 ἔρριψεν εἰς τῷ θάλασσαν. ἐξελθέσης δὲ τῆς Θήβης εἰς
 τῷ Σείφον, εἰς τῷ ὁποίῳ ἐβασίλευεν ὁ Πολυδέκτης
 ὁ υἱὸς τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Κηρεμίας, τῷ ὁποίου ὁ ἀ-
 δελφὸς Δίκτυς ἐκβαλὼν τῆς θαλάσσης τῷ Θήβῳ, καὶ
 ἀνοίξας ταύτῳ, ἀνέθρεψε τὸν Περσέα, ὡς ἰδιόν τε παῖ-
 δα, ἐπιμελόμενος καὶ τῆς Δανάης. ὁ δὲ ἀδελφὸς τε Πο-
 λυδέκτης βιάσας τῷ Δαναῷ πρὸς συκοσίαν, καὶ μὴ δυ-
 νηθεὶς νὰ τελέσῃ ὅπερ ἐπεθύμει, προσποιεῖται ὅτι ἔχει
 χρεία ἔδνων, ἥτοι νυμφικῶν χαρισμάτων διὰ τὸν γάμον τῆς
 Ἴπποδαμείας, τῆς θυγατρὸς τῆ Οἰνομίας, διὰ τὸτο γυροῖει
 παρὰ τῆ φίλων τὰ ἄλλα, τὸν δὲ Περσέα πέμπει ὅπῃ τὰς
 Γοργόνας, νὰ δειροτομήσῃ τῷ κεφαλῷ τῆς Μεδέσης, καὶ
 νὰ φέρῃ εἰς αὐτὸν τῷ κεφαλῷ τῆς, διὰ νὰ τῷ δώσῃ τῆς
 Ἴπποδαμείας. τὸτο δὲ ἐσοχάζετο ὁ Πολυδέκτης εἰς δι' ἄλ-
 λο, ἀλλ' ἵνα φονεῖθῃ ὁ Περσεὺς ὑπὸ τῆς Γοργόνων, αὐ-
 τὸς δὲ τότε νὰ εὖρη καιρὸν, διὰ νὰ σμιχθῇ μὲ τῷ Δα-
 ναῷ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπανακάμψας δὲ ὁ Περσεὺς μετὰ τῆς
 Ἀνδρομέδας εἰς τῷ Σείφον, καὶ εὖρων τῷ μητέρα τε Δα-
 ναῷ προσεφυγῆεν ἐν τῆ Ναῶ μετὰ τῆ Δίκτυος, διὰ τὸν
 Πολυδέκτῳ, ἐλθὼν πρὸς τῷ Γοργόνα, πάντα ἐλίθω-
 σε, τῷ δὲ βασιλείαν δίδωσι τῆ Δίκτει, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀπὸ
 αὐτῆς τῆς Νήσου ἐρρέθη καὶ παροιμία: Βάτραχος ἐκ Σεί-
 φου, ἐπὶ τῆς ἀφώνων· παρ' ὅσον οἱ ἐν Σείφῳ βάτραχοι
 κομιθεύτες εἰς τῷ Σκύρον, ἐκ ἐφθέγγοντο, καὶ τὰ ἐξῆς.

24. Περὶ τῆς Θηραμνίας.

Ἡ Θηραμνία νῆσος, λέγεται κοινῶς Θερμιά, τῆς ὁποίας
 ἡ περιμέτρος εἶναι μιλίων 40., ἢ κατ' ἄλλας 60. ἀπέ-
 χει τῆς Σείφου μίλια 12.

25. Περί τῆς Κίας :

Ἡ Κία νῆσος, ἣτις καὶ Κέως λέγεται, καὶ κοινῶς Τζία, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Κέω τῆς Τίε τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Νύμφης Ῥοδοέσσης, ἔχει πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος τετιμημένω εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου. αὕτη ἡ πόλις ἐλέγετο καὶ Ἰελίς, καὶ πόλις τῆς Ἰούλα, ἃς τις ἦτον προσφιλιῆς τῆς Ἀρτέμιδι. παρὰ ταύτῃ εἶχε καὶ ἄλλας πόλεις, τὴν Νῆδον, τὴν Καρθαίαν, τὴν Ποιήεσσαν. ὅθεν καὶ Τετράπολις ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος αὕτη. ἡ δὲ Καρνασός, ἣτις καὶ Κορησία ὠνομάζετο, παραθαλασσία ἦτον, πλησίον τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Ἐλιξὸς ποταμός. εἰς τὸ μεσόγειον εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Ἰέλας. πρὸς ἀνατολὰς ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Σμινθίε Ἀπόλλωνος. ἔχει καὶ ὄρος ὀνομαζὸν αὕτη ἡ νῆσος, Μάρπησσαν λεγόμενον, ἐν ᾧ καὶ Λατόμιον εἰσέκεται. πασῶν τῶν Κυκλάδων αὕτη εἶναι ἡ βορειότερα. ἀπ' αὐτῆς τῆς Κέω πόλεως ἦνθισαν καὶ ἄνδρες διάσημοι ἐπ' ἀρετῇ, Σιμωνίδης ὁ Λυρικὸς Ποιητὴς, ὁ Βακχυλίδης, ὁ Ἐρασίστρατος Ἰατρός, ὁ περιπατητικὸς Ἀείων, ὁ Σιμωνίδης ὁ εἰρῶν τὴν τῆς μνήμης τέχνῃ. Νόμος τῶν Κέων ἦτον, νὰ φονδέωσι τὴς μείζονας τῶν 60. ἐτῶν, τὸν ὁποῖον νόμον ἐθέασισαν, περικυκλωθέντες ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν ὁποῖαν ἀσπληγχνίαν, καὶ σκληρότητα ἰδόντες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, ἔφυγον ἐκεῖθεν ἀπρακτοί. Ἡ περίμετρος ταύτης τῆς νήσου εἶναι μιλίων 80., ἢ καὶ ὀλιγωτέρων. ἀπέχει τῆς Εὐβοίας πρὸς νότον 25. μίλια, τῆς δὲ Ἄνδρα πλεῖον τῶν 30. πόρρω ταύτης 5. μίλια κεῖται ἡ νῆσος τῆς Ἐλκίης, κοινῶς λεγομένη Μακρονῆσι, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων 30., ἀπέχεσα τῆς Σενίε ἀκροῦ τῆς Ἀττικῆς μίλια 7. ἐκλήθη αὕτη τῆς Ἐλκίης, ὅτι εἰς αὐτὴν ἐμίγη ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Ἐλκίην, κατὰ τὸν Ποιητὴν λέγοντα, „ Νῆσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγη φιλόπτι καὶ εἰνῆ”. καλεῖται καὶ Μάκεις. Δυτικῶτε-

κώτε.

κώτερα ἐπέτε τῶ νησίῃ, κείνται ἕτερα ἐρημονήσια, λεγόμενα κοινῶς "Αγιος Γεώργιος δ'" Ἀρβορο, καὶ Γαΐδαρονήσι, καὶ τὰ ἐξῆς.

26. Περὶ τῆς Κρήτης.

Ἡ Κρήτη νῆσος, κοινῶς Καΐδιε, κληθεῖσα οὕτως ἢ ἄπο τῆ εὐ κεκράσθαι τὸν ἐπὶ τῷ νῆσον ἀέρα, κατὰ τὸν Ἀπολλόδαρον, ἢ ἄπο Κρήτης τῆς Νύμφης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἐσπερίδος, ἢ ἄπο Κρήτε τῆ Βασιλέως τῶν Κυρητῶν. αὐτὴ πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀερία, εἶτα Κυρητις, ἔπειτα Μικαρόνησος ἐκ τῆς ἄκρας αὐτῆς. εἶναι κατὰ τὸ χῆμα ἑτερομήκης, ἐκτεινομένη ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, τῆς ὁποίας τὸ μέγιστον μῆκος, ἐκ τῆ Σαμωνίᾳ ἄκρῃ, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάβο Σαλαμώνι καλεῖται, μέχρι τῆ Καρύκε ἄκρῃ, τὸ ὅποιον κοινῶς Κόρνικο ὀνομάζεται, εἶναι μιλίων 280., τὸ δὲ μέγιστον πλάτος, περὶ τὸ μέσον αὐτῆς εἶναι μιλίων 60. κτυπεῖται ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Καρπαθίου πελάγους, ἢ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀσιατικῶν κυμάτων. ἄπο μεσημβρίας ὑπὸ τῶν Λυβικῶν, ἄπο δυσμῶν ὑπὸ τῆ Ἰονίου πελάγους, καὶ ἄπο βορέως, ὑπὸ τῆ παρ' αὐτῆς ὀνομαζομένη πελάγους. ἡ περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων 600., ἢ μόνον 520. ἀπέχει τῶν Κυθήρων, 100. μίλια, τῆς δὲ Ρόδου 300. ἐπαινετὴ καὶ διάσημος, μετ' αὐτῆς τῆ καλλίστου οἴνου, διὰ τῆ πλήθους τῶν Κυπαρίσσων, καὶ ὅτι εἰς αὐτῷ φαρμακερὰ ζῶα δύνονται, πλὴν τῆ φαλαγγίε. γλαυκῆς εἰς αὐτῷ δύνονται. ἀκρῆ καὶ διὰ τῶν μύθων, ἦγεν διὰ τῆ ἐρχομῆ τῆς Εὐρώπης ἐν αὐτῇ, τῷ ὀποίῳ, γαστρονόμος ὁ Ζεὺς ταῦρος, καὶ ἀρπάξας, τῷ ἔφισεν εἰς τὴν Κρήτιν, τῆς Πασιφάης, τῆς Ἀειάδης, καὶ ἄλλων. ἐξ ἀρχῆς οἱ Κρητῆς ὑπετάσσοντο εἰς Βασιλεῖς καὶ Δυνάστας ἐδικῶν, ἐκ τῶν ὀποίων περίφημος ἐσάθη ὁ Μίνως, ὅς-τις ἐθέσπισεν εἰς τῆς Κρήτας νόμους καλλίστους,

τὰς ὁποίας ἔλεγε νὰ τὰς ἔλαβον ἐκ τῆ Διός. ὄθρον κὺ αἰς
 θείας αὐτὰς ἐτίμων οἱ Ἑλλήνες. ἀπ' ἀρχῆς ἐσάθησαν οἱ
 Κρήτες ψεύσαι. διὰ τῆτο κὺ τὸ Κρητίζειν, αὐτὶ τῆ ψάδου
 θαι λέγεται κὺ ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῆ Ἐπιμενίδου Ποιητῆ λα-
 βῶν, γράφει πρὸς Τίτον: Κρήτες αἰεὶ ψεύσαι, κακὰ θη-
 ρεία, γαστέρες ἀργαί κὺ ἐν Ἐπιγραμμ. βιβλ. γ'. Λεωνί-
 δε ,, Αἰεὶ λησαὶ κὺ ἀχθοφόροι, εἰ δὲ δίκαιοι Κρήτες. τίς
 Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην", Ἐν ἔτει δὲ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης
 422. ὤεισε τὴν Κρήτιν Δαρείος. μετὰ ταῦτα οἱ Κρήτες
 γυνόμενοι λησαὶ, καὶ πειραταὶ, ἐχρημάτισαν κάκιστοι. ὄ-
 θρον κὺ παροιμία ἀπ' αὐτῶν ἐρέθη: ἢ, Κρῆς Κρητί. ἢ
 γυν. κακός με κακόν. συνέβη δὲ εἰς αὐτὰς ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς τυ-
 ραννίδος, ἢν ποτὲ ἔλαβον. μετὰ τὴν τυραννίδα ὤεισαν τὴν
 Κρήτιν οἱ Κίλικες, τοὺς ὁποίους ἐξάλειψαν οἱ Ῥωμαῖοι
 διὰ τῆ Ἰπάτου Μετέλλου, τῆ λαβόντος πάντα τὰ πειρατικά
 Φρέσια τῶν Κιλικῶν, πλὴν τῶν πόλεων τῆς Κρήτης. ἐν
 ἔτει δὲ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης 686. κυριόσας κὺ ὁ Κεκίλιος
 αὐτῆς, τὴν κατέστησεν ὑποπελῆ Ἐπαρχίαν εἰς τὴν Αὐτο-
 κρατείαν τῶν Ῥωμαίων. μετὰ τῆς ἦλθον ὑπὸ τὴν Αὐ-
 τοκρατείαν τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ὅ-
 πῃ ἐκυριόθη ὁμῶ με ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἔτει
 ἀπὸ Χειρῶ 823. ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, τὴν ὁποίαν ἠλώ-
 θέρωσεν ἀπ' αὐτῶν Νικηφόρος ὁ Φωκῆς. εἶτα μετὰ τὴν ἀ-
 λωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων, τὴν
 ὤεισε Βαλδουῖνος ὁ Κόμης τῆς Φλάνδρειας, ὅς τις κὺ βα-
 σιλὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγορεύθη, κὺ τὴν ἔδωσεν
 εἰς τὸν Βοιφάτιον τὸν Μαρκέζον τῆ Μοντιφερράατε, ἢ κατ'
 ἄλλας, εἰς αὐτὸν τὴν ἔδωσεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος. ἀ-
 πὸ τῆ ὁποίας Μαρκέζε διὰ πολλῶν χημάτων, τὴν ἠγόρα-
 σαν οἱ Βενετοί, ἐν ἔτει ἀπὸ Χειρῶ 1204. ἀπ' αὐτῶν τε-
 λυταῖον τὴν ἐπῆραν οἱ Τῦρκοι, οἱ τινες ἦλθον κατ' αὐτῆς
 ἐν ἔτει 1645. κὺ διὰ πολλῶν πολέμων ἐκβάλλοντες κατ'
 ὀλίγον ἀπ' αὐτῆς τὰς Βενετὰς, τὴν ἐκυριόσαν ὀλοτελῶς

Ε.Ι. ΠΙΣΚ. Π.
 ΙΚΑΝΝΙΝΑ 2006
 ἐν

ἐν ἔτει 1669., πολεμήσαντες ὑπὲρ ὑποκτίσεως αὐτῆς ἔτη 26. τὴν δὲ πόλιν ταύτης περικυκλώσαντες ἐπολέμησαν κατὰ συνέχειαν μῆνας 28. πρὸς τέτοις ἰστέον, ὅτι λέγουσι τὰ Καραβία νὰ εὐρέθῃσαν, καὶ νὰ κατεσκληάθῃσαν πρῶτον εἰς τὴν Κρήτην, ὁμοίως καὶ τὰ πῆξα, καὶ τὰ βέλη, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἤρξαντο οἱ ἐν γῆ, καὶ θαλάσῃ πόλεμοι, αἱ σκεδαῖ τῶν γραμμάτων, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ εἶναι τὸ καλέμενον χόρτον ἄλιμος, τὸ ὁποῖον ὄταν πεινᾷ τινὰς, νὰ τὸ μασηῇ, τὸ παύει τὴν πείναν ἐκεῖνῳ τῶν ἡμέρων. πρῶτος Ἐπίσκοπος ταύτης ἐσάθη ὁ Τίτος, ὁ ὑπὸ τῆ Παύλα διαταχθεὶς, καὶ προσαχθεὶς ὑπ' αὐτῆ νὰ βάλῃ καὶ Πρεσβυτέρους εἰς κάθε μίαν αὐτῆς πόλιν. στανῶ εἶναι τετιμημένη εἰς θρόνον Μητροπολίτη, ὑφ' ὃν ὑποτελεῖσιν Ἐπίσκοποι 12., διάγοντες ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Κρήτης εἶναι ἡ Δίκτη, τὸ ὁποῖον, καὶ Δίκταιον λέγεται, κληθεὶς οὕτως ἀπὸ τὸ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλιούτικῶν δικτύων. κεῖται μεταξύ τῆ Ἰδαίης ὄρης, καὶ τῆ Σαμωνίου ἄκρης, τῆ ὁποῖα αἱ κορυφαὶ λευκαὶ ἔτι πόρρωθεν φαίνονται, ὡς εἰς τὰς πλέοντας παρεστάνονται ὡσανὺ νεφέλαι. τέτα ἡ κειμένη ἄκρα κατὰ τὸ Δυτικὸν Πέλαγος εἶναι διάσημος, εἰς τὴν ὁποῖαν ἴσατο ποτὲ ἄγαλμα τῆ Διὸς ἀγυῖον. εἶναι εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος καὶ σπήλαιον Δικταῖον καλέμενον. ἡ Ἰδη, καὶ Ἰδα Δωρικῶς, καὶ Ἰδαῖον, κληθεὶς ἔτι, ὅτι ἐξ αὐτῆ εἶναι διωατὴν νὰ ἰδῇ τινὰς τὰ πέριξ. ἀπ' αὐτῆ τῆ ὄρης, βλέπει ὁ ἀνθρώπος τὸν Ἥλιον, πρὸ τῆ ν' ἀέβη εἰς τὸν Ὀρίζοντα. εἰς αὐτὸ ἀνετράφη ὁ Ζεὺς, ὅθεν καὶ Ἰδαῖος ὀνομάζεται. οἱ Ποιηταὶ ἐκ τέτα τῆ ὄρης εἰώθασιν καὶ παν ὄρος Ἰδίῳ καλεῖν. εἶναι καὶ ἄντρον ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ Ἰδαῖον καλέμενον. Κώρυκος, ὄρος, καὶ Ἀκρωτήριον, ἐν τῇ Δυτικῇ μέρει τῆς νήσου. Κανδίσκος, ὄρος, καὶ Ἀκρωτήριον, ἀπικρὺ τῆ Μαλέα ἄκρου τῆς Πελοποννήσου. τὰ δὲ λευκὰ ὄρη τῆς Κρήτης, κοινῶς Σφακιά ὀνομάζονται. ἐν δὲ τῇ μέσῳ σχεδὸν τῆς νήσου, πλη-

σίον τῆς πόλεως Γόρτιμος, ἦτον ὁ Λαβύρινθος, ἀποτέλε-
 σμα θαυμάσιον τῷ Δαίδαλῳ, κατασκευασθὲν κατὰ μίμησιν
 τῷ ἀρχαιοτάτῳ Λαβυρίνθῳ τῆς Αἰγύπτου, μόλις κατὰ τὸν
 Πλίνιον τὸ ἑκατοστὸν μέρος ἐκείνου περιβαίον, εἰς τὸν ὁ-
 ποῖον Λαβύρινθον ἐφόνδισεν ὁ Θεσβὶς τὸν Μινώταυρον,
 ὅς τις ἐλθὼν εἰς τὴν Κρήτην, καταψηφισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀ-
 θηναίων εἰς τὸν τρίτον δασμὸν τῶν παιδῶν, διὰ καὶ παλδί-
 σῃ ἀοπλος μὲ τὸν καθωπλισμὸν ἀγωνιστὴν τῷ Μίνῳ,
 τὸν ὁποῖον Μινώταυρον ἐκάλεν, τοιαύτης συμφωνίας δια-
 ταχθεῖσης, ὅτι ἀνίσως καὶ ἤθελε νικηθῆ ὁ Θεσβὶς, μὲ τὸ
 αἶμα τῷ νὰ καθαρίσῃ τὸν θάνατον τῷ Ἀνδρώγεῳ, εἰ δὲ καὶ
 νικήσῃ, νὰ δοθῆ ἢ ἀφῆσις τῷ δασμῷ τῶν παιδῶν. συγκα-
 ταίδυσαντος ἔν τῷ Αἰγαίῳ εἰς τῷτο, καί τοι λυπηρῶς, καὶ
 προσάξωντος τὸν Κυβερνήτην, ὅτι ἀνίσως καὶ ἐπανακάμψῃ
 ὁ Υἱὸς τῷ Θεσβί, νὰ ἐγείρῃ λόβκα λέφῃ, ἦτοι παρὰ, ἀν-
 τί τῶν μελαίων, πῶν τότε ἐπὶ τὴν ἀναχώρησιν τῷ Θεσβέως
 ἐγερθέντων. τῷ δὲ Θεσβέως φθάσαντος εἰς τὴν Κρήτην, καὶ
 ἐλκύσαντος διὰ τῷ ἔρωτος τὴν Ἀειάδην τὴν θυγατέρα τῷ
 Μίνῳ, τῷ συμβεβῆ τῆς ὁποίας φονδύσαντος τὸν Μινώ-
 ταυρον, καὶ φανεύτος νικητῷ, ἐπανακάμψαντος δὲ σιωπῶν
 τῷ Ἀειάδῃ εἰς τὴν Νάξον νῆσον, ὅπε αὐτῆς ἀφανῆς γε-
 νομένης, δι' ἣν αἰτίαν, ἄγαν συγχυθέντος τῷ Θεσβέως, οἱ
 ναῦται, καὶ ὁ τῆς νηὸς Κυβερνήτης ἔλαθον τῷ ἐγείρειν
 λόβκα λέφῃ, κατὰ τὴν παραγγελίαν τῷ Αἰγέως, ἐν τῷ
 πρὸς Ἀθήνας ἐπανόδῳ τῷ Θεσβέως. ὅθῃ πόρρωθεν ἰδὼν
 ὁ Αἰγὼς τὸ Κάραβι ἐρχόμενον διὰ τῶν αὐτῶν μελαίων λε-
 φῶν, καὶ ὑποτοπῶσας, ὅτι ὁ υἱὸς νὰ ἐθανατώθῃ, ἐκ τῆς
 λύπῆς τῷ λέγῃσι νὰ ἐκρημνίσῃ εἰς τὸ πέλαγος, τὸ ὁποῖον
 ἀπ' αὐτῷ Αἰγαίῳ ἐκλήθῃ. τότε τῷ Λαβυρίνθῳ σώζον-
 ται λείψανα τινὰ, κείμενα ἐ πολὺ σμακρὰ τῷ Ψιλοεῖτ-
 τε ὄρεσ. καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ἡ Παράλιος περιγραφή τῆς Κρήτης ἔχει ἔτι.
 Κώρυκος ἄκρα, κοινῶς Κόρνικο, καὶ πόλις ποτὲ κατὰ τῷ

Δυτικὸν μέρος τῆς νήσου, ὅπερ παράκεινται αἱ Κώρυκαι
 νῆσοι, καὶ αἱ Μύλαι νῆσοι. Φαλάσαρνα, Χερσόνησος,
 Ῥαμνῆς λιμῶν, Ἰναχώριον. ἀντικρὺ τῶν κείνται τρεῖς
 νῆσοι, Μισσαγόρες λεγόμεναι. μετὰ τὸ Ἰναχώριον εἶναι
 τὸ διάσημον ἄκρον τῆς Κρήτης, Κεῖν Μήτωπον λεγόμε-
 νον, καὶ ἀντικρὺ τῆς ὑπὸ δυσμῶν κείται ἡ Κλαῦδος νῆ-
 σος, ἣτις εἶχε πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος. ἀπ' αὐτῆ τῆ ἄκρης
 ἀρχεται ἡ Νοτιά πλοῦρά, περιγραφῶν τοιαύτην ἔχουσα.
 Δισὸς πόλις ποτέ. Τάρβα πόλις ποτέ, ἀφ' ἧς ἦτον ὁ
 Λέκιος ὁ γράφας ἐν Παροιμιῶν ἐν βιβλίοις τρισὶν ἀ-
 ρεῖαι, καὶ ἄλλων πλείων. Τάρβα καλεῖται καὶ τὸ προσεχὲς
 αὐτῆ ὄρος. Ποικιλάσιον. Ἐρμαία ἄκρα. Φοινικῆς Λιμῆν.
 Φοῖνιξ πόλις. εἶτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆ Μασσαλία ποτ.
 Ψύχιον, Ὀλόπυξος, καὶ ἀνωτέρω τῶν κείται τὸ Σπορά-
 κιον ὄρος κατὰ τὸ μεσόγειον. Ἡλέκτρα ποτ. Ἐκβολαί.
 Μεταλλία, ἣτις καὶ Μέταλλον ἐλέγετο. Λέων ἄκρα. Φαῖ-
 στον. Λεβιῶν, ἀνωτέρω τῆς ὁποίας κατὰ τὸ μεσόγειον
 κείται ἡ Βοίβη λίμνη. εἶτα αἱ ἐκβολαὶ τῆ Καταρράκτου
 ποτ., καὶ μετὰ ταύτας αἱ τῆ Ληθαίας ποτ., Ἰνατος πόλις
 ποτέ, ὡς περ καὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ ὄρος. Ἱερὸν ὄρος. Ἱερὰ
 Πέτρα. ἀντικρὺ τῶν εἶναι νησίαι Ῥάμνος, Ὀφιῶσα,
 Χρυσῆ, Κανδὸν, Θεράπναι. Ἐρυθραῖον ἄκρον. Ἀμπε-
 λος πόλις ποτέ, καὶ ἄκρα. Ἰτανος, ὁμοίως πόλις καὶ
 ἄκρα. πλησίον ταύτης τῆς ἄκρας ἀπ' ἀνατολῶν κείνται
 Ὀνισσα, καὶ Ἀλβαι Νησίαι. καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἄκρας
 ἀρχεται ἡ Ἀνατολικὴ Πλοῦρά, τῆς ὁποίας μετρῶνται ταῦ-
 τα. Καλὸς λιμῶν. Σαλμώνιον, ἢ καὶ Σαλμώνη ἄκρα. πλη-
 σίον αὐτῆς ἐξεναντίας τοῦ Μινῶα λιμῶνος, κείται νησίον
 Ναύλοχος λεγόμενον. Μινῶα λιμῶν. Ζεφύρη Νησίον.
 Μίλητος, Καμάρα, Νάξος, Ὀλουλις, Χερσόνησος,
 πόλεις ἦσαν. εἶτα Ζεφύρειον ἄκρον, ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ βο-
 ρεῖα Πλοῦρά. Ἡράκλειον ἄκρον. Παύορμος, Ἀπολλω-
 νία. εἶτα Κνώδια ἡ νῦν μητρόπολις τῆς Κρήτης, αὐτῆ
 κρῦ

κρῦ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Δία νῆσος, κοινῶς Σταῦδια, ἢ τις εἶναι ὡσαύτῃ λιμὴν τῆς πόλεως. Κυταῖον, λογιάζουσι τινές, ὅτι αὐτὸ νῆ εἶναι ἡ νῦν Καῦδια, καὶ ἄλλοι λέγουσι, ὅτι τὸ Κυταῖον νῆ εἶναι ἡ Σιττία, ἀλλ' αὕτη τίθεται εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, καὶ ἄλλοι ὅτι νῆ εἶναι ἡ Φράσκια. Δῖον ἄκρον, Παντομάτειον, Ρίθυμνα, κοινῶς Ρέθυμο, κειμένη εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆς Πλατωνικῆς ποτ. Ἀμφιμαλλος, ἢ Ἀμφιμαλλῆς Κόλπος, κοινῶς Κόλφος τῆς Σέδας, παρονομαθεῖς ἄπο τῆς Σέδας τῆς κάσρας, κειμένη ἐπίτιτος σκοπέλης, ὄρει καὶ ἀκαταπολεμήτῃ, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν εἰς τὴν δεσποτείαν τῆς Βρυτῶν, ἔχον καὶ λιμένα δ' ὀρύχωρον. λέγεται αὕτη καὶ Ἀμφιμαλία. Δρέπανον ἄκρον, Μινῶα, εἴτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Πυκνῆς ποτ. μετὰ τῆτον οἱ Κυδωνεῖς, ἢτοι ἡ Κυδωνία, κοινῶς Χανιά. Κύαμον ἄκρον, Δίκταμον, Ψάκον ἄκρον, πλησίον τῆς ὁποίας κεῖται ὁ Κῆδισκος τὸ ὄρος. Κίσαμος, πόλις ποτῆ, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Ἡ Κρήτη πανυῦ ἔχει τρεῖς πόλεις ἀξιολόγους, καὶ ὀχυράς, κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν, τὰ Χανιά, τὸ Ρέθυμο, καὶ τὴν Καῦδιαν, (ἡ ὁποία εἶναι πόλις μεγάλη, ὀχυρωτάτη, καὶ μητρόπολις ἀπάτης τῆς Νήσου, βασάσασα θαυμασίως τὴν περικύκλωσιν πῶν Τέρκων) καίτοι τὸ πάλαι λέγουσι νῆ εἶχεν ἑκατὸν πόλεις, ἐκ πῶν ὁποίων αἱ ὀξαιρετώτεραι ἦσαν αὐταί. Γόρτυς, ἢ ὁ Ποιητῆς Γόρτυνα τειχιόσασα καλεῖ, διὰ τὸ ἐρυμνὸν αὐτῆς καὶ στερόν. ἐκεῖτο ἐν πεδίῳ καὶ τὸ Μεσόγειον, ἀφισαμένη τῆς Ἰδης τῆς ὄρας μίλια 10., πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Ληθαῖος ποτ. πρότερον ἐκαλεῖτο Λάρισα, εἴτα Κρημνία, καὶ ὑπερον Γόρτυς. πανυῦ αὕτη κατέλιπεν εἰς μικρὰν κώμην. Κυδωνία, καὶ Κυδωνίς, κοινῶς Χανιά, ἐκλήθη ἄπο Κυδωνος τῆς ἡμῶν τῆς Ἐρμῆς, καὶ τῆς Ἀκακαλίδος, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐσμίγησαν ὁ τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ ὁ Ἐρμῆς, καὶ ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἐγέννησε τὸν Νάξον, ἐκ δὲ τῆς Ἐρμῆς τὸν Κύδωνα. ἐπάρθη αὕτη ἡ πόλις ὑπὸ πῶν Τέρκων ἐν ἔτει 1646., ἔχει ποτ. τῶν